

Đã sách lọt vào danh sách
Những cuốn sách Thiếu nhi
hay nhất do
New York Times
bình chọn

DRACUSA

Cuộc phiêu lưu trong thế giới kỳ bí
và hấp dẫn lạ lùng của những người hút mực

Gia vị lỗi chính tả

Éric Sanvoisin

Minh họa: Martin Matje

TẬP 6

KIDS
ALPHA

www.kids-alpha.com

Gia Vị Lỗi Chính Tả
Series Dracusa Phần 6
Eric Sanvoisin

Chia sẻ ebook : <http://downloadsachmienphi.com/>
Tham gia cộng đồng chia sẻ sách :
Fanpage : <https://www.facebook.com/downloadsachfree>
Cộng đồng Google : <http://bit.ly/downloadsach>

Table of Contents

[GIA VỊ LỖI CHÍNH TẢ](#)

[Chương một](#)

[Chương hai](#)

[Chương ba](#)

[Chương bốn](#)

[Chương năm](#)

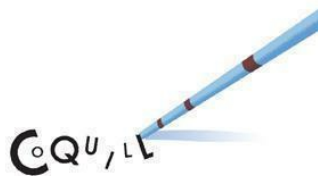
[Chương sáu](#)

[Chương bảy](#)

[BỘ TRUYỆN DRACUSA](#)

Chương một

Ôi chao! Một “nồi” xinh xắn!

NGÀY NỌ, TÔI ĐANG NHẮN NHA NGỒI NHÂM NHI một quyển sách thì bất ngờ...

- Ôi chao, một lỗi chính tả to bự ngon lành này! Tôi vui sướng reo lên, không quên chép miệng thèm thườn.

Lỗi này đúng là ngon tuyệt cú mèo! “Bầy yêu tinh con ranh mãi chạy tung tăng trên đồng cỏ”. Thiếu hẳn chữ h ở cuối từ “ranh mãnh” rồi này.

À, tôi quên chưa kể với các bạn điều này. Tôi đã trở thành một cậu bé uống mực kể từ cái ngày đáng nhớ khi Dracusa, một ông ma cà rồng bị dị ứng với máu ngoại một miếng vào tay. Kể từ đó tôi bắt đầu tu ừng ực các cuốn sách. Ngon tuyệt! Tôi như đang sống thật trong các câu chuyện mà tôi uống. Nhưng thứ làm tôi mê mẩn không dứt được ấy chính là những lỗi chính tả! Chúng cay xốn xang như thứ ớt mà người ta thường bỏ vào món couscous* hay hăng hăng như mù tạt ăn kèm thịt nguội vậy.

- Hê, lại vớ được một lỗi nữa này! Truyện này hay quá đi!

Lần này là một từ bị viết sai. “Bầy yêu tinh con tun quần yếm lên cao”. Rõ là thiếu chữ “g” ở động từ “tung” mà. Không gì thơm ngon hơn cái lỗi này. Vị nó giống như nước sốt cà chua rót lên miếng khoai tây rán giòn tan, thơm phức.

- Cậu thôi đi, Carmilla nạt tôi. Cậu thừa biết bác Dracusa căm ghét lỗi chính tả nhất trần đời, nhất là khi nó lại chễm chệ trong sách. Ôi trời ơi, bác ấy mà biết là lại la lỗi om sòm, cáu nhặng xị lên, tóm lại là bác sẽ không tha cho chúng ta đâu. Để làm cô bé an lòng, tôi cố nói giảm đi sự vụ này.

- Làm gì mà cậu phải cuống quýt lên thế. Đấy có phải là một lỗi ngữ pháp đâu...

- Vậy à? Vậy cậu bảo là cái gì mới được chứ?

- Lỗi in thôi. Người in sách chỉ bỏ sót mỗi một chữ cái thôi mà.

- Cả lỗi in bác ấy cũng không chịu được đâu.

- Thế thì đó có phải là lỗi của tớ đâu?

- Ừ, không phải lỗi của cậu, nhưng cậu cũng không cần phải hét toáng lên như thế.

Cô bé nói đúng. Nhưng ôi thôi, muộn mất rồi...

Chương hai

Người truy quét lỗi chính tả

- Ta vừa nghe thấy gì đấy? Bác Dracusa bỗng từ đâu lao ra, lù lù như một bóng ma trước mặt chúng tôi. Lại một cuốn sách đầy rẫy lỗi chính tả phải không? Đưa nó cho ta ngay, Odilon! Đưa đây để ta xé nát ra nào! Để nó biến mất ngay lập tức! Thật đáng xấu hổ!

- Ôi không...

Đây không phải là lần đầu tiên bác Dracusa đối xử với tôi như thế. Tôi tiếc ngẩn tiếc ngơ khi bị bác tịch thu sách, vì tôi không thể tu nốt những ngụm cuối vốn là phần ngon nhất.

- Tớ đã bảo rồi mà, Carmilla kịp thì thào vào tai tớ rồi vừa mỉm cười tinh quái vừa bỏ đi.

Tôi toan giấu cuốn sách vào trong áo. Vô ích.

- Odilon!

Tôi giả đồ thơ ngây hồng hồng đánh trống lảng.

- Dạ? Bác bảo gì cơ ạ?

- Đưa ngay cuốn sách xấu xa đó cho ta. Ta cấm tiệt cháu không được phép uống những lỗi chính tả kia mà.

Chúng sẽ làm cháu thủng dạ dày và gieo vào trí não cháu thứ hạt giống méo mó không ra thể thống gì cả.

- Nhưng bác ời, chỉ là những lỗi in thôi mà...

- Lỗi in ư? Không hề! Chúng là những lỗi chính tả. Có vậy thôi.

Đương nhiên tôi buộc phải tuân lời bác ngay tắp lự. Tôi bụng bảo dạ rằng từ giờ trở đi sẽ chẳng hé nửa lời để khỏi phải gặp những chuyện éo le như thế.

Bác Dracusa bực bội bỏ vào phòng, giam mình trong căn hầm tự xây ngay giữa lòng thành phố hút mực. Bác sống ở trong đó, với chiếc quan tài cũ kỹ, ọp ẹp và những kỷ niệm xa xưa của mình.

Từ vài tuần nay, bác còn lặn lẽ ra sức tạo thêm một căn phòng cấm ở phía sau và cấm tiệt tất cả mọi người vào. Căn phòng đó dùng để làm gì nhỉ? Có thể đó là nơi cất kín những cuốn sách “nhiệm độc” đầy lỗi chính tả khỏi tầm mắt của những người soi mói nhất. Ôi chao, tôi dám chắc rằng tất cả sổ sách mà bác tịch thu của tôi đang yên vị trong đó!

Một kiểu căn phòng chứa chất bao nõi hổ thẹn...

Chương ba

Cuộc gặp không mong đợi

MỘT NỖI BĂN KHOĂN KHỦNG KHIẾP khiến tôi ăn không ngon, ngủ không yên suốt cả ngày. Không hiểu những lỗi chính tả mà tôi đã nghiến ngấu có hại gì không nhỉ? Tôi chưa phải là một người uống mực già dặn để có thể tự mình khám phá được bí mật này.

Tôi mang thắc mắc ấy đến hỏi hai bác Vlad và Sylvania, bố mẹ Carmilla.

- Cháu biết đấy, uống lỗi chính tả cũng hơi hơi giống uống sô cô la thôi mà, bác Vlad trả lời tôi. - Nếu cháu ăn quá nhiều thì dạ dày cháu sẽ đau...

Nhưng tôi dễ gì thỏa mãn với câu trả lời này.

- Nhưng cháu đâu có uống cả đồng lỗi như khi nhai nguyên một phong sô cô la đâu? Cháu chỉ thỉnh thoảng mới nếm thử một lỗi...

- Thực ra là thế này - bác Sylvania bày tỏ, hai bác cũng không rõ đâu. - Cháu nên đi tìm một bác sỹ mà hỏi thì hơn.

- Hai bác biết là ở thành phố uống mực không có bác sỹ mà!

Bác Vlad húng hắng ho.

- Sao cháu không đi gặp bác sỹ Freudkenstein?

- Ông bác sỹ thần kinh phải không ạ?

- Đúng đấy. Mọi người thường đến kể cho ông ấy mọi nỗi bất hạnh. Có khi ông ấy giúp được cháu cũng nên...

Rồi bác ném cho tôi một cái nháy mắt là lạ. Tôi cảm thấy hồ nghi vì dường như hai bác không muốn cho tôi biết một bí mật nào đó.

Tôi rủ Carmilla đi cùng đến nhà ông bác sỹ kia. Cô bé không hề hào hứng.

- Tớ không thích cái ông già râu ria tua tủa ấy đâu. Ông ta khiến tớ nổi da gà.

- Đúng là ông ấy hơi quái dị thật. Nhưng không phải người độc ác. Với lại hồi cậu bị ốm, ông ấy chữa khỏi bệnh cho cậu còn gì.

Cô bé suy nghĩ rồi quyết định.

- Thôi được rồi, tớ đi cùng cậu, cô bé thở dài. Nhưng vì cậu tớ mới đi đấy nhé!

Chương bốn

Bệnh sợ lỗi chính tả

BÁC SỸ FREUDKENSTEIN sống trong một khu nhà dài ngoằng tựa hình một chiếc đi-văng. Cửa nhà ông làm bằng kính trong suốt nên từ ngoài có thể nhìn thấy tất tần tật mọi thứ bên trong. Chiếc quan tài của ông chất đầy bìa sách cũ và nằm chình ình ở sát tường.

- Cậu thực sự tin là ông ấy ngủ đứng à? Tôi quay sang hỏi Carmilla.

- Chắc chắn rồi. Cả ngày ông ấy mãi nghe bệnh nhân kể chuyện nên phải ngủ đứng chứ còn gì nữa.

Nhấn chuông xong, tôi lúng túng chôn chân tại chỗ.

Ông bác sỹ mở cửa cho chúng tôi, mỉm cười khó hiểu, cứ như thể ông đang đợi chúng tôi đến.

- Ngọn gió nào mang các cháu đến đây thế?

- Không phải gió đâu bác, mà là một lỗi chính tả ạ. Tôi trả lời.

Bác sỹ Freudkenstein dẫn hai đứa chúng tôi vào nhà.

- Kể cho bác nghe xem nào.

Tôi thu hết can đảm giải thích cho ông bác sỹ thần kinh đam mê uống lỗi chính tả của mình, niềm đam mê đã khiến bác Dracusa nổi trận lôi đình.

- Hừm... Hừm... Thế đấy...

Ông tạm ngừng lời rồi quay sang chăm chăm nhìn tôi và bạn gái tôi. Chúa ơi, ông ta như muốn đọc thấu tâm can chúng tôi vậy!

- Lỗi chính tả vẫn luôn gây phiền toái cho chúng ta từ xưa đến nay. Nhưng cũng không nên lo lắng thái quá. Một kẻ ngốc nghếch hoàn toàn có thể không sai chính tả bao giờ. Ngược lại, có những thiên tài hề viết là sai. Vậy nên viết sai hay uống một lỗi chính tả chưa làm chết ai bao

giờ các cháu ạ.

Tôi thở phào nhẹ nhõm. Vậy ra tôi sẽ không hề hấn gì khi uống mấy lỗi ngữ pháp bé bỏng giòn rấu rấu ấy. Nhưng rồi ông ta hạ giọng:

- Tuy nhiên, bị ám ảnh vì các lỗi chính tả thì lại là một căn bệnh rất nguy hiểm.

Nghe thấy thế tim tôi giật thót lên trong lồng ngực. Không kìm được, tôi hét toáng lên:

- Trời, thế thì bác Dracusa nguy rồi!

- Ta e là đúng thế đấy, bác sỹ Freudkenstein thừa nhận. - Ông ấy không chịu đựng nổi khi nhìn thấy một lỗi chính tả. Người ta gọi nó là bệnh sợ lỗi chính tả.

Tôi choáng váng một lúc lâu. Tôi có cảm giác thế giới vừa lộn tùng phèo một cái, đầu óc tôi quay cuồng....

- Thưa bác, thế có nguy hiểm không ạ? Carmilla hỏi ông ta.

Gương mặt bác sỹ Freudkenstein ủ rũ.

- Căn bệnh sợ lỗi chính tả mà ông Dracusa đang mắc phải là vô phương cứu chữa. Không những không thể chữa khỏi, mà nó ngày càng trở nên trầm trọng hơn.

Tôi bàng hoàng sững sốt không thốt được một lời. Tôi muốn khóc òa lên.

- Điều đó có nghĩa là một ngày nào đó các lỗi chính tả sẽ khiến bác ấy kinh sợ đến độ không thể uống được một chữ nào, bác sỹ kết luận.

- Thế rồi sao ạ? Tôi run rẩy hỏi ông ta.

Bác sỹ Freudkenstein nhìn tôi, ánh mắt thương hại.

- Ông ta sẽ chết khát...

Chương năm

Một ý nghĩ kinh hoàng

Tôi hoàn toàn suy sụp. Ấy thế mà Carmilla lại có thể tỉnh bơ.

- Chúng mình phải làm gì bây giờ? Tôi nghẹn ngào hỏi cô bé.

Nước mắt chỉ chực trào ra nhưng tôi cố kìm lại. Tôi không thể suy sụp nhanh thế. Đây đâu phải lần đầu tiên tai họa giáng xuống đầu tôi.

- Cậu nghe thấy cái ông bác sỹ thần kinh ấy nói gì chưa? Bọn mình bắt lực rồi Odilon ạ!

- Bác Dracusa là một người đặc biệt. Bác ấy thay đổi cuộc đời tớ. Tớ không đời nào đứng khoanh tay nhìn bác ấy chết dần chết mòn mà không làm gì cả..

- Cậu đúng là đồ cứng đầu cứng cổ! Tớ nghĩ cứ để bác ấy yên...

Tôi suýt phát điên lên vì vẻ cam chịu dửng dưng của Carmilla.

- Đáng lẽ mình phải đoán ra mới phải. Gần đây bác ấy cư xử rõ kỳ quặc. Mà cậu có biết bác ấy dùng căn phòng cuối hầm mộ làm gì không?

- Không. Chắc làm phòng khách thôi, tớ đoán thế...

- Carmilla, đây có phải lúc đùa dai đâu. Hay bác ấy bị lẫn thần mất rồi? Hay bác ấy định giam mình trong đó để không ai phải chứng kiến cảnh bác ấy chết dần?

- Tớ cho rằng bác dựng chỗ náu để tránh xa cậu đấy Odilon ạ! Cậu thừa biết bác chúa ghét những ai chõ mũi vào công việc của bác ấy mà.

Lửa giận phùng phùng dâng lên trong tôi! Thà tránh xa Carmilla ra còn hơn. Tôi có cảm giác như cô bé bỗng trở nên hết sức thờ ơ, chẳng thèm quan tâm tí nào đến số phận bác Dracusa.

Khi chỉ còn lại một mình, tôi vắt óc suy nghĩ. Thế nhưng nghĩ mãi mà không có lấy một tia sáng le lói nào. Trí óc tôi như đặc quánh lại.

Rốt cuộc tôi quyết định kiếm đại một cái cớ gì đó để đến thăm bác Dracusa. Tôi quả quyết rằng từ trước đến nay chưa một ai hể rằng với ông bác uống mực về căn bệnh sợ lỗi chính tả này.

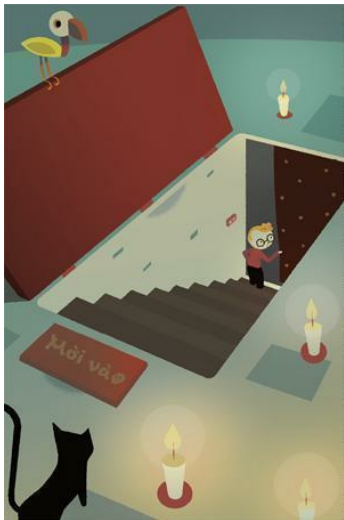
Bỗng một ý tưởng vụt lóe lên trong đầu tôi – một ý tưởng kinh khủng... Nhưng tôi không còn sự lựa chọn nào khác, phải cắn răng hành động thôi.

Khi đứng trước cửa căn hầm, tôi cố nặn ra một nụ cười tươi rói. Tôi tự nhủ rằng bác Dracusa không hề hay biết bí mật động trời mà tôi đang giữ...

Tôi bấm chuông cửa. Tôi đã nghĩ ra trong đầu hẳn một bài diễn văn hùng hồn danh thếp về các lỗi chính tả, kiểu như: “Chúng ta sẽ trở thành những người sẵn lỗi cừ nhất thế giới bác ạ. Cháu hứa từ rày trở đi sẽ không uống thêm một lỗi nào nữa...”

Tôi trau chuốt thật kỹ những điều định nói cốt sao đánh lạc hướng bác Dracusa để bác không mảy may nghi ngờ...

Chương sáu

Căn phòng chết

Cánh cửa không hề khóa, chỉ cần vịn tay nắm cửa là tôi đã đứng ở trong phòng.

Từ khi bác Dracusa bắt đầu nói rộng căn hầm, bác cấm tôi không được bén mảng tới đây. Căn phòng im ắng như tờ.

Tôi chắc mẩm mình sẽ được thấy một hầm mộ hoàn hảo, sạch như li như lau, không có lấy một hạt bụi hay một đồ vật để lung tung. Ấy vậy mà không hề. Đồ đạc vương vãi tứ tung, cứ như kẻ trộm vừa ghé thăm nhà bác.

Tôi gạt mấy cuộn giấy dán tường, những đồng vải vụn và xô đựng sơn ngổn ngang dưới sàn ra để bước vào căn phòng chết.

Và, ngạc nhiên chưa, chẳng có cửa giả gì, chỉ độc một tấm ri đô làm từ vải nhung màu đỏ. Vào đây dễ quá thể.

Chợt tôi lạnh toát cả gáy. Mà tôi sợ cái gì chứ nhỉ? Tôi sợ mọi thứ

ẩn trong căn phòng chết chóc im ắng này. Tôi chờ giây lát để trấn tĩnh lại rồi run rẩy vén ri đô...

Căn phòng không có cửa sổ nên tối như hũ nút.

Không dám mạo hiểm mò mẫm trong căn phòng tối om ấy, tôi quay lại định dò tìm...

- Nến! Cháu tìm nến phải không ? Một giọng nói ồm ồm như sấm cất lên ngay sau lưng tôi.

Tôi hoảng hồn quay phắt lại. Bác Dracusa đứng sừng sững ở đó, tay cầm một giá nến ba chân. Gương mặt bác xoám ngoét, méo xệch vì tức giận.

- Bác ơi, cháu sẽ giải thích ạ...

- Khởi cần. Bác đã hiểu hết. Cháu đến lục lọi nhà bác bởi vì...

Tôi nhắm chặt mắt lại. Chuẩn bị tinh thần hứng chịu cơn lôi đình, một trận mưa những lời trách móc nặng nề, thậm chí là một trận đòn chí chết. Vậy mà...

- ...cháu lo lắng cho bác. Mọi người đã kể cháu nghe về bệnh sợ lỗi chính tả và cháu đã tin điều ấy. Nhưng không phải thế đâu.

Tôi he hé mở mắt ra và nhìn thấy ông bác hút mực già đang cười hồn hậu, chìa tay về phía tôi.

- Lại đây cháu. Đã đến lúc kết thúc bí mật này...

Chương bảy

Niềm đam mê lỗi chính tả...

Và thế là tôi được khám phá một căn phòng tuyệt diệu, không hề giống căn phòng chết tí nào.

- Nhưng bác ơi, vậy là bác đã nói dối tất cả mọi người!

- Bỏ quá cho bác. Bác buộc phải làm thế, Odilon ạ. Nếu phải nói ra thì bác xấu hổ lắm.

Các bức tường kín đặc những lỗi là lỗi được gạch chân đỏ chói. Trên giá là rất nhiều hộp đựng tài liệu chứa đầy những trang sách bị xé. Nhiều biển hình mũi tên dán chi chít khắp nơi, mỗi biển là một ghi chú: lỗi đánh máy, lỗi ngữ pháp, lỗi in nghiêm trọng... Và còn có khoảng hai mươi chiếc quan tài mới toanh ngổn ngang khắp phòng.

- Nếu đúng như cháu hiểu thì bác cũng giống cháu, lỗi chính tả làm bác say như điệu đờ phải không ạ?

- Đúng thế, bác thích chúng mê toi. Thiếu chúng thì bác không sống nổi.

Vậy là bác Dracusa đã âm thầm đánh lừa hết thảy mọi người. Tất cả các cuốn sách bác tịch thu của tôi đều nằm chêm chệch trong căn phòng này. Tôi chợt thấy hơi méch lòng. Lâu nay, bác đã diễn kịch với tôi. Nhưng tôi cũng nhẹ hết cả người! Không còn cái căn bệnh sợ lỗi chính tả chết tiệt nữa nhé!

- Sao bác lại phải giấu ạ?

- Bác không muốn bị mọi người chế giễu. Người ta dạy các em bé uống mực rằng lỗi chính tả là điều cấm kỵ. Bác liền tranh thủ điều ấy để tịch thu tất cả các lỗi lớn nhỏ và tập hợp ở đây. Bác làm hẳn thành một bộ sưu tập! Căn phòng nhỏ này phải chứa đến hàng triệu lỗi đấy.

- Thế bác định dùng chúng làm gì?

- Bác không muốn thu lu mãi trong góc này một mình nữa. Bác muốn chia sẻ niềm đam mê này với người khác. Lúc đầu, bác mở rộng căn hầm định để xây một thư viện trưng bày các lỗi nghiêm trọng nhất. Nhưng việc chỉ chiêm ngưỡng mà không được thưởng thức chúng khiến bác ngứa ngáy chân tay. Vậy nên bác quyết định mở một phòng uống lỗi.

- Gì cơ ạ? Một phòng uống lỗi?

- Phải, một nơi chỉ để chúng ta nhấm nháp những lỗi ngữ pháp và lỗi in sai thôi! Nó ở ngay trước mặt cháu đấy và sẽ được mở cửa ngày hôm nay.

Ngay phía trên lối vào có một cái biển mà lúc này tôi không nhìn thấy, trên đó có dòng chữ: NƠI CÓ NGHÌN LẺ MỘT “NỖI” CHÍNH TẢ.

- Thế Carmilla có biết không ạ ?

- Tất nhiên rồi, tớ biết rõ quá đi ấy chứ! - Cô bé uống mực của tôi, từ chỗ nắp của mình, thốt lên. - Nếu không, tớ cũng đã lo lắng không khác gì cậu rồi. Tớ còn tham gia trang trí căn phòng này và sẽ giúp bác phục vụ độc giả nữa cơ.

- Đừng trách Carmilla, Odilon ạ, bác Dracula nói thêm. Là bác bắt cô bé phải thề không được nói với ai, ngay cả với cháu. Bác muốn giữ bí mật này. Nhưng bác không ngờ tới việc sinh ra câu chuyện về căn bệnh sợ lỗi chính tả quái đản kia...

Tôi đâu có cáu giận gì. Tôi lẳng lặng ngồi vào một chiếc quan tài chất đầy gối mềm ơ là mềm, khoanh tay trước ngực.

- Cậu giận hả Odilon ? Carmilla rụt rè hỏi tôi.

- Không hề. Tớ chỉ muốn điều chỉnh cái sự bất công tí thôi. Nghĩa là, tớ là người cuối cùng được biết nên muốn là vị khách đầu tiên được phục vụ ở đây. Mang ngay cho ta một lỗi chính tả to nường vàng rộm, điểm thêm vài lỗi chính tả thông thường. Nhớ xào thơm lòng đấy nhé!

BỘ TRUYỆN DRACUSA

Tập 2 - Ống hút đôi: Odilon uống mực sách thoả thích hàng ngày, thế nhưng cậu bé lại cảm thấy rất đổi cô đơn. Không hay ho chút nào nếu phải sống độc thân cả đời! Odilon mong mỗi vô cùng được chia sẻ cái ống hút với ai đó. Hay cứ thử cắn Carmilla một miếng xem sao nhỉ...

Tập 3 - Ngã vào cổ tích: Carmilla và Odilon đều thích mê việc được cùng nhau tu mực sách. Cho đến một ngày khi cả hai cùng bị hút vào một câu chuyện cổ : Cô bé quàng khăn đỏ. Cô bé quàng khăn đỏ và con sói là những kẻ đi hút người hút mực, đã kéo họ vào trong cuốn sách làm kẻ thể thân để chúng theo ống hút nhảy ra ngoài đi chu du thiên hạ. Bị nhốt trong cuốn sách, Odilon bị biến thành con chó sói, và theo câu chuyện, cậu sẽ phải làm một chuyện hãi hùng là ăn thịt Carmilla – Cô bé quàng khăn đỏ. Bi kịch sắp diễn ra thì bác Dracusa xuất hiện

Tập 4 - Thành phố hút mực: Sợ hãi bao trùm lên cả nhà những người hút mực! Khu nghĩa địa của họ sắp bị di dời.

Không có nhà cửa, bác Dracusa sẽ chết, còn Carmilla sẽ buộc phải quay về nhà bố mẹ. Mọi hy vọng đổ dồn lên vai Odilon: liệu rồi cậu bé có tìm ra cách nào không đây? Cậu bé đã tìm ra Thư viện thế giới và cả thành phố của những người hút mực. Ở đó, một thế giới sống động vô cùng mà đến những kẻ hút mực chuyên nghiệp cũng không tưởng tượng nổi...

Éric Sanvoisin

Éric Sanvoisin là một tác giả kỳ lạ: ông rất thích dùng ống hút uống mực từ thư của các độc giả gửi về. Ý tưởng viết cuốn truyện này cũng xuất phát từ đó. Ông tin rằng bất cứ ai đọc cuốn sách này đều trở thành những người anh em cùng dòng mực, giống như những người anh em cùng huyết thống.

Olivier Latyk

Họa sỹ minh họa của chúng ta thành thật xin lỗi bạn đọc vì không thể viết một bản tiểu sử đầy đủ được. Ông bị một con ma cà rồng đeo bám nên phải sang tận đảo Alaska ẩn náu, và được những bốn vệ sĩ (là bạn thân của ông) lúc nào cũng kè kè bên cạnh đấy.

Thông tin gần đây nhất mà chúng tôi nhận được là ông vẫn tiếp tục vẽ tranh mà không hề tìm đập chân run.

Chia sẻ ebook : <http://downloadsachmienphi.com/>

Tham gia cộng đồng chia sẻ sách :

Fanpage : <https://www.facebook.com/downloadsachfree>

Cộng đồng Google : <http://bit.ly/downloadsach>